

William Kilpatrick: Existujú nejakí „umiernení“ moslimovia? 2.časť

- CZ24 News | 25. června 2021

V posledných rokoch islamisti presviedčajú inak mierumilovných moslimov, že militantný islam je „čistý islam“. Moderní mudžahedíni si nemyslia, že „zneužívajú islam“. Naopak, sú presvedčení, že oni islam správne interpretujú.

Keď chceme povzbudzovať umiernenejšiu časť moslimského sveta, potrebujeme pochopiť, čo vedie k mieru a umiernenosti. Pre islam ako celok jedným z týchto prvkov a azda najhlavnejším je **politická a vojenská slabosť**.

Moslimovia ako jednotlivci z rôznych príčin neprijímajú násilný islam, ale jednou z nich je jednoducho to, že nepoznajú dobre islam. Tak ako mnohí kresťania nevedia veľa o tom, v čo by mali veriť, podobne je to aj u moslimov.

Je paradoxom, že zvýšená gramotnosť u moslimov nemusí u nich viesť k zvýšenej umiernenosti. Mnoho militantných moslimských lídrov má univerzitné vzdelanie. Úspešne získavajú vysokoškolských študentov. Mladý muž, ktorý sa hlbšie oboznámi s celým učením katolíckeho náboženstva, sotva bude mať záujem naučiť sa vyrábať bomby, avšak mladý muž, ktorý sa oboznámi s celým učením islamu, si môže začať uvedomovať, že má povinnosti, na ktoré predtým nemyslel.

A posledný prvok moslimskej mierumilovnosti je v tom, že hoci väčšina ľudí je schopných násilia, väčšina nemá chuť sa ho dopúšťať 24 hodín denne a 365 dní v roku. Dokonca aj Korán to uznáva:

2:216 *A je vám predpísaný aj boj, i keď je vám nepríjemný. Je však možné, že je vám nepríjemné niečo, čo je pre vás dobré, a je možné, že milujete niečo, čo je pre vás špatné; jedine Bôh to zná, zatiaľ čo vy to neznáte.*

To, že mnoho moslimov ako jednotlivcov dokáže byť - z akýchkoľvek dôvodov - mierumilovných, to ešte z islamu nerobí mierumilovné náboženstvo.

Z islamskej perspektívy **skutočný mier zavládne vtedy, keď sa všetci ľudia podriadia islamu.** Preto je teda veľký omyl stavať politiku na predpoklade, že existuje umiernená forma islamu a tiež jeho neumiernená verzia a že je potrebné moslimov posunúť k tej uminenej verzii. **Umiernený islam by totiž musel byť veľmi rozriedený.** Veľké časti Koránu, hadítov a Mohamedových životopisov by sa muselo ignorovať, zabudnúť alebo úplne ináč vysvetľovať. Hoci takýto „umierňujúci“ proces je možný, je veľmi nepravdepodobný.

To však neznamená, že rešpektovanie militantného aspektu islamu musí nutne implikovať podporu terorizmu. Mnoho moslimov preferuje, aby sa islam šíril prostredníctvom skôr kultúrneho než

vojenského džihádu, ale hlavné je, že sú presvedčení, že sa islam má šíriť. Pokiaľ však ide o ciele islamu, o tých sú medzi radikálnymi islamistami a tradičnými moslimami minimálne rozdiely.

McCarthy: Na svete je približne 1,4 miliardy moslimov a väčšina z nich nemá záujem páchať teroristické činy. Avšak odmietnutie džihadistických metód ešte neznamená zároveň aj odmietnutie džihadistických cieľov.

Povinnosťou zbožného moslima je šíriť vieru. Aj keď mnohí môžu byť nábožensky laxní, ich prirodzená inklinácia ich povedie k podpore ich vlastnej kultúry, nie tej našej. A keďže značná časť ich kultúry je ortodoxný islam, aj ich sympatie budú tiahať k nemu. Usáma bin Ládín: „*Keď ľudia vidia silného koňa a slabého koňa, prirodzene si vyberú a budú mať radi silného koňa.*“ Taká je ľudská povaha. A militantný islam to nie je len al-Káida. Vízia militantného islamu je **víziou triumfujúceho islamu**, dlho očakávaného zaslúženého víťazstva najlepšieho náboženstva, víťazstva, ktoré môže byť dosiahnuté vojensky alebo aj inými prostriedkami.

Jeden spôsob ako vytvoriť umiernenosť v moslimskom svete je demonštrovať, že supremacistická (šovinistická) vízia nemá budúcnosť a že tí, ktorí na ňu vsadili, vsadili na zlého koňa. Zrejmý prvý krok v tomto smere je bojovať a poraziť ozbrojené džihadistické skupiny ako al-Káida kdekolvek a kedykoľvek je to možné a izolovať islamské teroristické štáty ako je Irán. Jedným z hlavných poučení štrnástich storočí islamských dejín je to, že **islam zanecháva džihád vtedy, keď má zviazané ruky.**

Problémom tejto knihy je však **kultúrny džihád a ako sa proti nemu brániť**. Samozrejme, že existuje prekrývanie kultúrneho džihádu s fyzickým džihádom. Veď **pár dobre načasovaných a dobre umiestnených bômb môže mať enormný kultúrny dopad**, ako to bolo demonštrované madridskými bombami vo vlaku. **Kultúrnym džihadistom je však ťažšie klásť odpor než džihadistom vojenským**. Dokonca je ich ťažšie identifikovať, pretože namiesto bombových viest nosia obleky. ... Je veľkou chybou si myslieť, že jediná hrozba pre západnú kultúru pochádza od radikálov majúcich sklony k násiliu. Taktiež je chybou si myslieť, že cieľom kultúrnych džihadistov je vnútiť radikálny islam. Nie, **ich cieľom je vnútiť islam.**

Znamená to, že sme vo vojne s islamom? My sme v zápase s islamom – **ide o civilizačný zápas, ktorého výsledok určí, v akej spoločnosti budeme žiť**. Analogickým príkladom je zápas so sovietskymi komunistami. Neboli sme s nimi vo vojne, ale nik nemôže poprieť, že sme s nimi boli v ideologickom zápase. Jedným z bodov obratu v tomto zápase – a ten je možné aplikovať aj na dnešnú situáciu – je politika zadržiavania. Počnúc Trumanovou administratívou boli prijaté rôzne opatrenia na zastavenie šírenia komunizmu. ... V tomto zápase si toto musíme uvedomiť **a jedným z hlavných dôvodov pre to je mýtus umierneného islamu**. Podporovanie umierneného islamu je kontraproduktívne, pretože zvädza Západ do mylného presvedčenia, že problém sa týka iba malej časti islamu, ktoré iba **posilňuje tradičný islam, ktorý je zdrojom radikalizmu a nie jeho riešením**. Čím viac niekto praktizuje tradičný islam, tým je väčšia pravdepodobnosť, že sa stane radikálny. A dokonalejšie praktizovanie viery je práve to, čo požadujú džihadisti. Vari je to toto volanie, na ktoré chceme, aby moslimovia žijúci na Západe odpovedali?

Rytina zo 17. stor - Kresťanskí otroci a ich moslimskí páni
zdroj: wikimedia commons

Západ predpokladá, že keď bude vychádzať v ústrety požiadavkám lídrov hlavného prúdu, získajú na svoju stranu údajne umiernenú väčšinu. **Táto politika však nepriniesla výsledok vo forme zvýšenej spokojnosti zo strany tradičných moslimov, iba zvýšeného apetítu.** „Podaj im prst a vezmú celú ruku.“

Skúsenosť: kapitulácia pred moslimskými požiadavkami z nich neurobí umiernenějších, ale skôr v nich posilní presvedčenie, že islam má právo vládnuť.

Kumulatívny efekt týchto štandardov dvojitého metra a reakcií, podľa ktorých sa islamská citlivosť považuje za dôležitejšiu než citlivosť ostatných skupín, a preto je dôležitejšia než sloboda slova alebo sloboda tlače, vyslala jasný signál, že áno, my, neveriaci, uznávame, že v tomto náboženstve je niečo špeciálne a obvyklé pravidlá ne neho neplatia.

Z moslimov neurobíme umiernených tým, že im budeme ustavične demonštrovať, že ich neumiernené požiadavky budeme odmeňovať a tliekať im.

Príklad: americký generál v Iraku sa prehnane ospravedlňoval, čo moslimovia brali ako gesto submisie.

Submisia v islame nie je iba dôležitý prvok; **je to prvok kľúčový.** A západní lídri, zdá sa, nedokážu

pochopiť, že čím viac sa Západ podrobuje islamu, tým viac submisie bude islam požadovať.

Vo februári 2012, po tom, ako bolo nedopatrením spálených niekoľko Koránov v Afganistane, vypukli násilné protesty, ktorých výsledkom bol 12 mŕtvych, vrátane vraždy dvoch amerických vojakov. Obama ako odpoveď poslal afganskému prezidentovi ospravedlňujúci list, v ktorom vyjadril úprimné ospravedlnenie za zneuctenie Koránu. **Žiadne ospravedlnenie sa však nepožadovalo, ani nebolo vyjadrené za vraždu dvoch amerických vojakov.** Napriek týmto ospravedlneniam nepokoje a demonštrácie pokračovali ešte niekoľko týždňov, čo vyústilo v smrť ďalších amerických vojakov a niekoľko desiatok Afgancov.

Vždy, keď Západ urobí ústupok tradičnému islamu, nevedomky tým preukazuje, že islam je ten silnejší kôň. Mnoho moslimov nemusí súhlasiť s U. bin Ládinovou taktikou presadzovania islamu, ale nemôžu nesúhlasiť s jeho teológiou, keď jeho teológia je tradičná „mainstreamová“. Argument, že džihádistský islam nie je pravý islam neobstojí. Keď „pasívni“ moslimovia idú k zdroju, zistia to isté, čo zistil bin Ládin: **povinnosť priviesť svet pod vládu Alaha.** A toto je nerozlučne späté so šariou. **Podporovaním umierneného islamu jednoducho legitimizujeme pomalšiu a menej krvavú formu džihádu.**

Keď sme v kultúrnom zápase s islamom, prečo by sme mali podporovať islam týmto spôsobom? **Prečo by sme mali chcieť podporovať širšie praktizovanie náboženstva, ktorého cieľom je nadvláda nad svetom?** Prečo by sme mali preukazovať špeciálne láskavosti náboženstvu, ktoré presadzuje netoleranciu, utláčanie žien a zabíjanie apostatov? Nemalo by byť viac v našom záujme – a tiež v záujme mnohých moslimov – keby sme moslimom poskytli príležitosť žiť v spoločnosti bez šarie? A čo tak dať moslimom príležitosť a spochybňovať ich náboženstvo? Namiesto toho, aby sme považovali umiernený islam za jedinou alternatívu radikálnemu islamu, **nemali by byť moslimovia povzbudzovaní k tomu, aby uvažovali o alternatívach voči samotnému islamu?**

Krikľavosť a netolerantnosť nie sú dôkazom sily, ale slabosti; fundamentalizmus je odpoveďou na uvedomenie si, že keby metódy intelektuálneho skúmania, ktoré boli použité na spochybňovanie kresťanstva, boli dovolené v moslimskom svete, **islam by sa čoskoro rozpadol.**

Keď je islam vnútorne slabý, taký slabý, že musí byť udržiavaný silou a prinucovaním, prečo je žiadúce ho podporovať? V čase studenej vojny Západ bojoval proti komunizmu a ľuďom žijúcim v Poľsku, Československu, Maďarsku netvrdil, že existujú umiernené a pozitívne formy komunizmu, ktoré stojí za to podporovať. Nie. Namiesto toho tvrdil, že existuje lepšia alternatíva komunizmu a bol odhodlaný ukázať im, že jeho systém vlády fungoval, a ich nie. Komunizmus začal byť považovaný za slabého koňa a nakoniec sa aj zrútil.

V USA sú členovia *Moslimského bratstva* (Moslim Brotherhood) považovaní za umiernených a preto majú všade otvorené dvere.

Aby sa zabránilo islamizácii, **musia ľudia na Západe spochybňovať islam** a klásť voči nemu odpor, najmä tým presvedčeniam a praktikám, ktoré sú v rozpore so západnými hodnotami.

Na prvom mieste: vraždy zo cti, nútené manželstvá, polygamia a bitie manželiek.

Na druhom mieste: pokusy moslimov kriminalizovať slobodu prejavu na Západe.

A potom celý rad špeciálnych výnimiek a dvojakých kritérií: verejné umývadlá nôh, segregované taxíky a plavárne.

Osmanskí Turci mučia kresťanských otrokov

zdroj: wikimedia commons

Naše posolstvo by malo znieť: žiadne špeciálne zaobchádzanie, žiadne dvojaké kritériá, žiadne hlúposti. Nie. Pardon. Žiaľ, v tomto nemôžeme vyhovieť. Toto tu nerobíme. Odmietnutia musia byť zdvorilé, ale pevné. A posolstvo, ktoré by to obsahovalo? **Islam nezvítazí**. Západ nepopustí. Musíte sa prispôbiť našim hodnotám a nášmu spôsobu života, ak chcete žiť medzi nami.

Na pozápadnenie je možné použiť zákon. Americká vláda zmenila polygamných mormónov na monogamných mormónov na konci 19. storočia tým, že polygamiu postavila mimo zákon. Pre mormónov to bola jasná správa. Briti pomohli hindom zmeniť ich postoj k *suttee* – k praxi spaľovania vdov na pohrebe manželov.

Generál [Sir Charles Napier](#) bol v Indii multikultúrny: „Hovoríte, že vaším zvykom je páliť vdovy. Nuž dobre, Aj my máme zvyk: keď muž spáli ženu zaživa, otočíme slučku okolo jeho krku a obesíme ho. Budujte si svoje pohrebné hranice; my vedľa nich budeme budovať šibenice. Vy môžete dodržiavať vaše zvyky. A my budeme dodržiavať naše zvyky.“

Umiernenosť nemusí byť vždycky cnosťou v každej dobe či v každej situácii. Keď vás napríklad chce niekto zabiť, nie je dobré reagovať umierneným spôsobom. Toto je situácia, pokiaľ ide o islam. Pretože sme zvyknutí žiť v racionálnej spoločnosti, veľmi **podceňujeme moc islamského fanatizmu**, ktorý nie je individuálnym fenoménom – je to kolektívny fanatizmus, ktorý zdieľa celá spoločnosť.

Stret medzi kultúrami nie je vec minulosti, je to konštanta dejín. A keď k takejto konfrontácii dochádza, vtedy umiernenosť, najmä ak je kombinovaná s nedostatkom kultúrneho sebavedomia, môže byť samovražedná. Aby sme zaistili tolerantnú spoločnosť, musíme naučiť mladých, že **niekedy je občianskou povinnosťou byť netolerantný**, najmä ak ide o tých, ktorí odmietajú hrať podľa pravidiel potrebných pre vytvorenie tolerantnej spoločnosti.

Jednou z tragédií anglickej histórie je tá, že **Anglicko pred II. svetovou vojnou nedokázalo**

presvedčiť nacistov, že bude bojovať.

Radikálnemu i umiernenému islamu musíme vyslať správu nie o tom, akí sme tolerantní a otvorení a že nikoho nechceme uraziť, ale že sú určité základné princípy, v ktorých za žiadnu cenu neustúpime.

Preložené s miernymi úpravami textu podľa knihy Christianity, Islam and Atheism: The Struggle for the Soul of the West, s aktualizovaním niektorých informácií a zverejnené so súhlasom autora.

Autor: William Kilpatrick

Zdroj: Christianitas